

РЕЗЮМЕ НА ТРУДОВЕТЕ
на доц дн Ваня Спасова Георгиева
по обявения конкурс за заемане на академичната длъжност „Професор“
по 1.1. Теория и управление на образованието (Организация и управление на
образованието), обявен в ДВ брой 54 от 01.07.2014 г

За участие в конкурса са представени 50 броя публикации по тематиката на конкурса от общо 74 научни публикации, излезли след получаване на академичната длъжност доцент. В обобщен вид данните за научната продукция могат да се представят по следния начин :

- Монографии и университетски учебници – 7 след получаване на академичната длъжност доцент (от тях представени по тематиката на конкурса за професор 6 броя)
- Учебници и помагала за СОУ – 11 след получаване на академичната длъжност доцент (от тях представени по тематиката на конкурса за професор 5 броя)
- Статии и разработки в научно-теоретични списания, научно-методически списания, сборници и методически ръководства – 25 след получаване на академичната длъжност доцент (от тях представени по тематиката на конкурса за професор 19 броя)
- Научни съобщения и доклади на научни конференции, симпозиуми и семинари – 20 след получаване на академичната длъжност доцент (от тях представени по тематиката на конкурса за професор 10 броя)
- Студии и ръководства по проекти - 6 след получаване на академичната длъжност доцент (от тях представени по тематиката на конкурса за професор 6 броя)
- Публикации на латиница- 5 след получаване на академичната длъжност доцент (от тях представени по тематиката на конкурса 4 броя)

Представен е и Автореферат на дисертацията за получаване на научната степен „Доктор на педагогическите науки“ по Теория на възпитанието и дидактика (Организация и управление на образованието) – шифър 05.07.01. Останалите 24 публикации след избора за доцент са преди всичко в професионално направление 1.3. Педагогика на обучението по...

МОНОГРАФИИ И УНИВЕРСИТЕТСКИ УЧЕБНИЦИ

1. Георгиева, В. Св. Николаева, Образователен мениджмънт : Организация и управление на образователни проекти, дейности и институции, АСКОНИ-ИЗДАТ, 2001, ISBN 954-8542-51-X, (написани от В. Георгиева глава 1,2,3,5,6,7,8,9 и 10.2)

В тази монография, която е една от първите у нас върху проблемите на образователния мениджмънт става систематичното навлизане в неговата проблематика. От В. Георгиева са написани 8 от 10-те глави на труда а именно: Въведение в образователния мениджмънт; Основни фактори в управлението на образованието; Структура на образователната система; Образователен маркетинг; Проектиране и планиране в образованието; Мониторинг, оценяване, акредитация; Комуникации и екипност в организацията; Трудово-правни взаимоотношения в образователните институции; Информационно осигуряване на образованието. Анализирани са: същността на предметната област, наречена „организация и управление на образованието“; модули и направления на изследвания в нея; основни понятия; функции и фактори в управлението; разлики между образователен мениджмънт и администриране; основни управленчески дейности; специфика на трудовоправните взаимоотношения в образователните институции.

Освен теоретичен анализ на основни научни проблеми, трудът съдържа много познавателни въпроси, дейности за упражнения и общо единадесет приложения, което целенасочено го е направило подходящ не само за широко използване в научни изследвания през следващите години, но и за използването му в учебна среда за подготовка на педагози –управленци

2. Георгиева, В. Мениджмънт на промяната в образованието: тенденции и решения, Изд-во БОН, Бл-д, 2013, 192 стр, <ISBN-978-954-395-105-5>

Това е монография, публикувана след получаване на научната степен доктор на науките и не повтаряща тематичната определеност и изследванията на предметната област в последната (втората по ред) докторска дисертация. В първата глава са развити въпросите за: същността на мениджмънта на промяната в образователните пространства, видовете иновационни модели, етапите на промяната и моделите за преодоляване на съпротивата срещу промените. Във втората глава са анализирани основни тенденции в развитието на европейското образователно пространство, направена е обща характеристика на промените, които водят до развитие на основните функции на образователните системи. Диференцирани са новите източници и процеси, които подпомагат това усъвършенстване на образователната среда, систематизирани са изисквания за европейско качество на образованието. Третата глава е посветена на основни подходи за демократизация на образованието и усъвършенстването на училището като територия на ученика. Тук са разгледани проблеми, свързани със съвременното прилагане на принципа за демократизация в образованието, управлението на извънкласни дейности за обучение на учениците в демокрация, дейностите за промени на «класната стая» и понятието Е-демократия в образованието. В четвърта глава са очертани проекции за промяна в управлението на българските училища съобразно направено анкетно проучване на промени, станали през последните три години в много области на страната.

За разлика от доминиращите изследвания на иновациите в образованието където се разглежда тяхното разработване и разпространение от центъра към периферията в този труд вниманието се спира най-вече върху специфичните условия за промяна в конкретната управленческа среда и специфичната организационна култура на отделната организация „отдолу-нагоре“. Анализирани са условия, свързани с необходимостта от оценка на средата и стъпки, осигуряващи заинтересованост на целия персонал от развитието на промяната. Особено внимание се обръща на стратегиите през отделните етапи на промяната и критериите, които трябва да бъдат постигнати, за да се осъществи ефективно тя, независимо от какъв тип е. Анализирано е нивото на направени промени в образователната и учебна среда съобразно анкетно проучване в извадка, обхващаща 24 области на страната. На тази основа са очертани проблемни области, за които съществуват недостатъчно категорични нагласи за промяна през следващите години.

3. Георгиева, В., Метатехнологии за мениджмънт на качеството на образование, Просвета, С., 2009, 263 стр.<ISBN-978-954-01-2404-9>

Основното съдържание на този труд е разпределено върху проблемите на технологичния подход в управлението на образованието и тенденциите на развитие на теоретико-практическите изследвания върху качеството на образование. На тази основа се разработва и експериментира концептуален модел за подобряване на мениджмънта на качеството на съвременното училищно образование.

В монографията се диференцират и изследват различните гледни точки за категориите технология и метатехнология и се правят обобщения за тяхната същност, форми на проява и значение за мениджърските практики в образованието. Разширяват се и се задълбочават представите за начина на интерпретация на метатехнологичните функции на синергетичния и маркетингов подход в съвременната теория и практика на мениджмънта на качеството на образование

Разработена е концепция за необходимостта от нов подход към мениджмънта на качеството на училищното образование чрез възприемане на отделните образователни институции като относително самостоятелни самоорганизиращи се и самоусъвършенстващи се системи.

Разработен е метатехнологичен (интегративен по характер и едновременно с това синкретично-морфологичен) модел за подобряване мениджмънта на качеството на училищното образование чрез адаптиране на принципи за т. нар. тотален мениджмънт на качеството (TQM) и европейски критерии за качество на управление на училищните институции. Създадена е рамка за самооценяване в образователните институции, с акценти върху способностите на тези институции за самоорганизиране и самоусъвършенстване, която може да се прилага за подпомагане на механизмите на външното оценяване на училищното образование.

Осъществена е експертна оценка на модела и педагогическата му проверка в реална педагогическа среда сред управленски звена от различни общообразователни училища и общински междуучилищни образователни центрове. Очертани са проблеми за бъдещи изследвания в тематиката на мениджмънта на качеството на българските училища, свързани с повишаване на прозрачността на управлението, механизмите на самооценяването, връзката на външното оценяване с вътрешни одити, обратната връзка с потребителите на образователната услуга, привличането на ученици и родители като реални партньори на училището, определяне на различните нива на постижения, контрол и самоконтрол в мениджмънта на качеството на образование.

4. Георгиева В., Образователен маркетинг, УИ на ЮЗУ, Бл-д, 2005, 264 стр., <ISBN-13: 954-680-369-3>

В съдържанието на този труд влизат теми като: маркетингът в образованието като социален и управленчески процес; вътрешно маркетингово пространство; основни направления в образователния маркетинг и етапи на развитие; маркетингови информационни системи в образованието; прогнозиране, стратегическо планиране и промяна чрез маркетинг; специфика на проучванията свързани с маркетинговия контрол в образованието; възможности на някои методи за разработване на стратегии в областта на образователния маркетинг; маркетинговата комуникация и връзки с обществеността на образователните институции; модели на комуникация за реализация на маркетингови стратегии; рекламата като форма на маркетингова комуникация в образованието; PR-култура на съвременната образователна институция; принципи и модели на развитие на връзки с обществеността в образованието; характеристики на дейността на лицата, които отговарят за взаимодействието на мениджмънта, маркетинга и връзки с обществеността; специфика на дейността на асоциациите за PR в образованието; изграждане и трансформация на обществено мнение и имидж в образованието; контактни групи от общностите извън училище за реализация на социално-културната и възпитателна мисия на институцията.

Това е първата рецензирана книга в България, където е обоснована спецификата на образователния маркетинг и необходимостта от специфични маркетингови стратегии на различните видове образователни институции, не само в сферата на висшето образование. Очертани са основни характеристики на маркетинговите дейности в образованието и причините за тясно взаимодействие с дейности, които са в сферата на връзки на училището с обществеността. Анализирани са понятията за микро- и макросреда на маркетинга в образованието и са диференцирани параметрите на вътрешното маркетингово пространство на една отделна образователна институция. Особено внимание е отделено на начина на използване на маркетинговия микс. Анализирани са функциите на основни PR- дейности, които правят комуникациите на училището с външната среда много по ефективни и обвързани с основни стратегии за развитие и усъвършенстване съобразно изискванията на потребителите на образователни услуги.

Трудът се използва и в качеството си на университетски учебник, защото към теоретичния анализ са прибавени кратко резюме на съдържанието на отделните части,

насоки за целевото предназначение на отделните части за читателя, маркери на основните анализирани понятия, въпроси за допълнително съсредоточаване върху основни моменти от текста, както и приложения, които могат да се използват в евентуален учебен процес по тази материя.

5. Георгиева В., Обучението по техника и технологии от 6 до 16. Теория и методика, Унив. изд-во на ЮЗУ, Бл-д, 2004, 251 стр., <ISBN 954-680-355-3>

В този труд се разглеждат някои онтодидактични и методически проблеми на технологичното обучение, но той се свързва с тематиката на конкурса, защото в него акцентът пада и върху практическа реализация на концепции от мениджмънта на учебни планове, програми и документация в образованието. Той конкретизира и развива интересът към съдържателното и организационно преобразуване на една от най-малко изследваните в теоретичен и практичен план и морално остаряла като съдържание и начин на работа КОО. Сравнителните изследвания, направени в тази монография водят до изграждане на съвременна визия на КОО Технология и предприемачество в новия учебен план на българската образователна система, както и за очертаване на варианти на дуално обучение и професионална подготовка в задължителната за посещаване на учениците според конституцията възраст.

Трудът съдържа анализи на системите за технологично обучение в страни като Германия, Холандия, Англия, Франция, САЩ, Австралия и Русия. Направения компаративен анализ на образователните системи на тези страни определя възможните нива на съдържанието на подготовката и развитие на нашите държавни образователни изисквания, както и насоките на работа за обща технологична грамотност на всички ученици и вариативна подготовка в зависимост от доминиращите направления на професионалното образование в съвременната базова подготовка до 16 годишна възраст.

**СТАТИИ И РАЗРАБОТКИ В НАУЧНО-ТЕОРЕТИЧНИ СПИСАНИЯ,
НАУЧНО-МЕТОДИЧЕСКИ СПИСАНИЯ, КОЛЕКТИВНИ МОНОГРАФИИ,
СБОРНИЦИ И НАУЧНИ ФОРУМИ**

Георгиева, В., Синергетичен подход към управлението на образователните системи - в сборник «Управление на училището: история, теория и перспективи», Изд-во на ЮЗУ, 2006, ISBN: 978-954-680-460-0

В тази студия се защитава позицията, че управлението на образованието не е просто съвкупност от управленчески дейности, които трябва да протичат по определени технологии. То е наистина многофакторен процес и зависи от цялостния дизайн на образователното пространство, от особеностите на входа на системата и изискванията на изхода. Именно затова е важно да се открият тези проекции на синергетичния подход към изследване на многофакторните явления, който би могъл да развие разбирането на системата на образование като сложно изградена саморегулираща се, нелинейна и неуравновесена специфична система от различни повече или по-малко отворени образователни пространства, чиито субекти влизат в сложни взаимоотношения един с друг.

Формулира се тезата, че за да се приложи синергетичния подход е необходимо да се приложи разбирането, че вариабилността на процесите е ключът към усъвършенстване на мениджмънта на качеството на училищното образование. Защитава се идеята, че всяка отделна образователна институция може да има своя собствена стратегия за управление на качеството на образование и свое виждане за структурата на качеството на резултата от своята дейност. Нейната принадлежност към по-широко образователно пространство обаче означава, че трябва да се гледа на тази специфична стратегия и като на инвариант. Организацията на всяко образователно пространство

(било то на училищна среда или на отделна класна стая) е разумно да бъде изградено като мрежа, а не като пирамида със строга йерархия и повторемост на едни и същи изисквания. За да бъде устойчиво спрямо външните и вътрешни сили на въздействие спрямо неговата мисия и конкретни функции, всяко образователно пространство трябва да става по – сложно, а не по-елементарно.

Този извод е валиден както за неговата структура, така и за взаимоотношенията му с другите компоненти на системата и със средата като цяло. Усъвършенстването на качеството посредством синергетичния подход изисква относителна самостоятелност на отделните субекти и изграждането на гъвкави модели за организация на учебното съдържание и начини на реализирането му, гъвкави организационни модели за взаимодействие между отделните структури, периодична преценка на работата в образователното поле, прецизност и справедливост на отношението към мнението на ученици, родители и други потребители и контактни лица на конкретната образователна система.

За целта е необходимо в научните изследвания на образованието по-мощно да бъде въведен комплексът, наречен образователна среда, който може да се разглежда от различни гледни точки и по този начин да се оформят и различни нива на анализ или дори приложение на нови стратегии.

xxx

Георгиева В., Общ поглед към американската образователна система: модели на организация, - О т в о р е н о о б р а з о в а н и е, С., 1998, кн 1, стр.100 –117

Георгиева В., Общ поглед към американската образователна система: Специфика в насоките на мислене, - О т в о р е н о о б р а з о в а н и е, С., 1998, кн.2, стр.106-122

Акцентът в тези две статии пада върху представянето на модели на организация на образованието в американската образователна система през последните десетилетия на ХХ век. Освен начините на управление на американските училища се диференцират и критериите, по които те се различават едно от друго, както и специфичните им цели в различните нива на подготовка.

На българските научни среди се представя анализ на спецификата на използваната терминология в научни публикации за образованието, аргументи за основополагащите доктрини в насоките на мислене на образователните изследвания в САЩ и приоритетите на изследване. Отделя се внимание и на спецификата на поддръжка на социалните аспекти на ученето, които се осъществяват в образователната им система. Представят се и основни насоки на изследвания на американците върху овладяване от учениците на когнитивните процеси в процеса на формалното образование.

xxx

Георгиева, В., Организации и проекти за усъвършенстване на образованието в европейското образователно пространство, Национална конференция с международно участие “Образователни технологии: управление, обучение, средства”, 16-17 ноември, ТУ, 2007, ISSN 1311 2864

Георгиева ,В., Европейски тенденции за развитие на насоките на управление на съвременното училищно образование, в : Качество на образованието: проблеми и технологии на управление, УИ, «Н. Рилски», Бл-д, 2013, ISBN 978-954-680-888-2

В тези две публикации понятието „европейско образователно пространство“ , се противопоставя на употребата на термина „образователна система“ и се аргументира и утвърждава тезата, че е логично да се говори за съществуването на няколко нива на

образователна политика в ЕС: политика на ЕС до голяма степен формирана през последните две-три години чрез действията на Управляващия комитет за образователни политики и практики на ЕС; национални политики по отношение на образованието, като важна част от секторните публични политики в съответните държави (макрополитика); училищни политики и образователни политики на всяка една организация, която реализира в една или друга степен образователни услуги. Развива се идеята, че единното европейско образователно пространство може да съществува само когато има хармония между тези нива на образователни политики. Сравнителният анализ на документи и институционални политики очертава приоритети за промяна в това образователно пространство и в българското такова в частност. По детайлно са представени основни международни проекти и събития, с помощта на които се развиват идеите за съвременно европейско качество на образованието.

xxx

Георгиева, В., Иновационен мениджмънт ли е мениджмънтът на мултикултурната класна стая?, в: Многообразие без граници, Фабер, 2008, ISBN: 978-954-775-896-4

Георгиева, В. Проблемни области за иновации при управлението на училищни институции, в: Иновационни практики в образованието, УИ, «Н. Рилски», Бл-д, 2011, ISBN 978-954-680-780-9

Георгиева, В. Релации между стандарти и иновации в образователните пространства, - У п р а в л е н и е н а с р е д н о т о о б р а з о в а н и е, 2011, бр. 2

Тази група от публикации е свързана с интереси на авторката през последните години извън сферата на дисертационния труд, довели до разработване и публикуване на монографията за мениджмънта на промяната в образованието. В тях постепенно се очертава гледната точка за спецификата и функциите на иновациите в съвременното училищно образование, за проблемните области, които най-силно се нуждаят от промяна, за спецификата на промените които трябва да се осъществят в една мултикултурна среда и за това, че разработването на нови стандарти за образованието е един непрекъснат иновационен процес.

xxx

Georgieva Vanya The Place and Role of The Principles of ISO 9000:2000 in School management, Krajoва, 2007

Georgieva, Vanya. European practices for self-evaluation of school organization, The 5th International Balkan Educational and Science Congress “Education in the Balkans Today”, October, 01-03, Edirne, Turkey, 2009.

Георгиева, В., Имат ли място TQM и EFQM Excellence Model в управлението на качеството на образованието, в: Образованието, Балканите, Европа, IV Балкански конгрес, том. 1, Университетско Издателство ТУ, Стара Загора, 2007

Георгиева, В., Управление на качеството в образованието, в : Гюрова, В., В. Георгиева и др. Въпроси на образователния мениджмънт, Изд-во Екс-прес, Габрово, 2009 ISBN-978-954-490-096-0

Vanya Georgieva. Technology in curriculum of modern general and vocational education – variants and invariants, in: The educational Heritage and Dialogue in the European Pedagogical Space, SWU, 2004, ISBN9 54-680-335-9

Това са публикации, които отразяват научния интерес към проблемите на управление на качеството на образование. В представените публикации, то се разглежда като понятие с полисемантични функции, обхващащо голям периметър от характеристиките на образованието в дадена област. Разработва се и се утвърждава тезата, че освен с постигнатите резултати от образованието, то трябва да се свързва както със съдържанието на образоваността, която се изисква от онтодидактична и социална гледна точка и естествено, свързаните с това образователни цели на обществото или институциите, или отделните личности, така и с процеса на образование като съвкупност от дейности, процедури, етапи в определено образователно пространство.

Качеството отразява същностните характеристики на образователната дейност, степента на нейното реално съответствие с възложените ѝ функции и предназначени политики, но и степента на покриване на очакванията на така наречените клиенти на образователните организации – родители, учащи се, бъдещи работодатели на обучаващите се, общественост като цяло. Ако то трябва да бъде променено и иновирано, е необходимо да се има предвид именно тази сложна картина от преплетени интереси на работещите в образованието, които трябва да реализират неговата мисия, от една страна, и от друга страна - променящите се интереси и потребности на спектъра от общества, институции и дори отделни личности, за които е предназначено образованието. Развива се идеята, че трябва да разграничаваме обективно съществуващо качество от желано и избрано за измерване качество. При това за измерване и иновиране може да се говори поотделно на общоевропейско, национално, регионално, училищно ниво и дори на ниво работа в отделен клас или определена учебна дисциплина, кластер, занятие, урок, педагогическа ситуация. Изключително важен елемент от мениджмънта на това качество е самооценяването на работещите в съответната образователна среда, при това по пакет от критерии, свързани с всичко казано до тук.

В демонстрираните трудове, свързани с дисертацията за доктор на науките се подчертава, че най-слабо за сега са развити системи за оценяване на отделните институции и действащите в системата лица по отношение на качеството на процесите, които те извършват. Оценката на резултата от работата не може да гарантира наличието на вярна картина за това, какво точно се случва в организацията. По този начин технологиите и различните по-конкретни процедури, които мониторингът реализира, не могат да изпълнят цялостно своите функции – не само да контролират, но и да подпомагат системата на образованието в усъвършенстване на качеството на образование. За целта е необходимо да се разработват и прилагат добри индикатори и технологии за оценка на качеството на самите процеси.

Технологиите за управление на качеството на образованието са търсени в две основни направления: усъвършенстване на качеството и контрол. Първото направление е свързано с планиране и реализиране на непрекъснати подобрения на образователната среда тип кайзен или чрез иновации. Второто направление се изразява в процеси за събиране на информация, отчетност, сравняване с еталони и желани позиции. И в единия и в другия случай е особено актуален процесния подход за диференциране на проблемите и представянето им като причинно следствени връзки от отделни действия и етапи изразени чрез редица представи за цикли на управление в съвременния мениджмънт. Концептуалният модел за подобряване мениджмънта на качеството, апробиран в дисертационния труд и публикациите, свързани с него развива преди всичко второто направление в мениджмънта на качеството на образованието.

xxx

Георгиева, В., Образователния маркетинг и рекламата в стратегиите на образователните институции, в: Гюрова, В., В. Георгиева и др. Въпроси на образователния мениджмънт, Екс-прес, Габрово, 2009 ISBN-978-954-490-096-0

Георгиева, В., Бариири пред образователния маркетинг в България, Международна научно-практическа конференция “ Развитие на образованието чрез професионализация на управлението”, Бояна, ноември, 2004

Георгиева, В., Място и роля на маркетинговия микс в мениджмънта на професионалните училища, Национална конференция с международно участие “Образователни технологии: управление, обучение, средства”, 16-17 ноември, ТУ, 2007, ISSN 1311 2864

Георгиева, В. , Онтодидактически и методически проблеми на овладяване на съвременната PR-култура във формите на квалификация по образователен мениджмънт, Научна конференция “Педагогическото образование в България: състояние и тенденции”, Благоевград, октомври, 2006, ISBN 978-954-680-462-4

Георгиева, В., Образователния маркетинг и връзки с обществеността в предметното поле на специалност “Педагогика”, Научната конференция на ФП при СУ - “120 години специалност Педагогика – традиции и нови реалности”, Китен, септември, 2008

Тази група от публикации е свързана с разработване на проблемите на образователния маркетинг и връзките на образователните институции с обществеността извън посочения в предния параграф университетски учебник по образователен маркетинг. Те са представени на конференции и в различни сборници. В тях съдържанието на горепосочения труд се допълва и се обосновава становището, че проблемите на образователния маркетинг и PR-а трябва да бъдат разглеждани в професионалната подготовка на учители и педагози. Анализира се съдържанието на проблематиката във вузовското педагогическо образование и в системата на професионалното образование преди ВУЗ.

xxx

Георгиева В., Н. Ст. Димитрова, Сравнителен анализ на подготовката на учители за технологичното обучение в България и Англия, в: Технологичното обучение, реалности перспективи на развитие, УИ, 2002, ISBN 954-577-138-0

Георгиева В., Проекции на Европейската система за трансфер на кредити в технологичната и икономическа подготовка на началния учител, в: Съвременни предизвикателства към началната училищна педагогика, Изд-во “Веда Словена - ЖГ”, С., 2003, <ISBN 954-8510-82-0>

Интересът към усъвършенстване на педагогическата подготовка на българските учители е провокирал сравнителни анализи на системи за педагогическа квалификация в Англия и България в първата публикация. Това е направено съвместно с докторантката на В. Георгиева (Нели Ст. Димитрова) и е дало отражение при преобразуване на учебните планове за подготовка на специалисти по технологично обучение у нас.

Във втората публикация от тази група са посочени възможни нива на внедряване на европейската система за трансфер на кредити в подготовката на началните учители и повишаване на тяхната технологична и икономическа култура. Използвана е световно

признатата дванайсет степенна скала за икономическа грамотност на института в Охайо. Направена е диагностика на завършващи ВУЗ начални учители с цел изясняване на проблемите, които трябва да бъдат решени с въвеждане на единни стандарти за подготовка и оценка на резултатите от обучението в различните ВУЗ, съобразно изискванията за мобилност на студентите.

xxx

Vanya Georgieva, Shogera civile dhe shteti lidior, in: Ne boten e te rriturve. Educate per drejtesi, kariere, ekonomi, Ptitshine, 2002 <ISBN 954-91138-4-1>

Георгиева В., Искам да работя, в : Граждански паспорт на младия българин, сборник, ЦОО, София, 1999, ISBN 954-8983-15-X

Георгиева, В., Гражданско общество и правова държава, в: В света на възрастните. Правно, икономическо и кариерно образование, сборник с материали за гражданско образование, Бл. БОН, 2002, <ISBN 95491138-2-5>

Георгиева, В., Трудовите взаимоотношения и закона, в: В света на възрастните. Правно, икономическо и кариерно образование, сборник с материали за гражданско образование, Бл. БОН, 2002, <ISBN 95491138-2-5>

Георгиева, В., Модулна система за гражданско образование в бакалавърска степен и следдипломна квалификация на педагози, Научна конференция «Висшето педагогическо образование-проблеми, постижения, тенденции», С., СУ «Кл. Охридски», ноември, 2004

Георгиева В., Доминанта на гражданското образование днес – преодоляване на агресията, в : Учебни материали за обучение по проект „Квалификация на педагогически специалисти“, ЮЗУ, Бл-д, 2014

Георгиева В., и др. В света на работата или кариерно образование на ученика – сборник методически разработки на проблемна група по кариерно образование, Проект на ФАР и МОН, Бл-д, 1999

Тази група от публикации демонстрира работата в областта на гражданското образование. Те имат преди всичко методико-практически характер, но са свързани и с практическа реализация на мениджмънта на интегралното образование (т.нар. *integrated curriculum*).

Гражданското образование в тях се разбира като интегрална област от образователно съдържание, което се осъществява чрез различни форми и дейности в рамките на образователната практика както при преподаването на редица учебни дисциплини от учебния план (ЗП и ЗИП), така и в системата на неформалното образование. Акцентът в представените публикации пада върху гражданското образование в неформалното образование и формите на ЗИП.

Особено внимание се обръща на разработването на дейности, чрез които се осъществяват възпитателни задачи на гражданското образование и формиране на умения от партисипаторен тип. В така посочените публикации са разработени в организационен план някои по малко изследвани области за социализацията на учениците у нас и по специално на мястото на формиране на тяхната икономическа култура, както и върху специфичните съдържателни и процесуални страни на гражданското образование за кариерно развитие на личността на подрастващите.

xxx

Георгиева, В. Статус и съдържание на SWOT – анализа за усъвършенстване на управлението на българското училище, в: Съвременното образование – мисия и визии, сборник с научни студии и статии, УИ „Н.Рилски”, Бл-д, 2010, ISBN 978-954-680-706-9

Това е публикация, където предметът на изследване са вариантите на използване на някои основни диагностични методи за усъвършенстване на управлението на образованието. Описано е изследване, направено през 2010 година с 80 директори на училища или кандидати за директори на училища от цялата страна. За диагностика на ориентацията на изследваните лица в съдържателните и функционални страни на SWOT – анализа са използвани айтеми, разработени и разпространени в педагогическата литература от Г. Краус и Р. Ерлах.

Изследването показва как се ранжират функциите на този метод в практиката и до колко е познат той за реализация на функциите на планирането и разработване на проекти в училищна среда. В процесуално отношение се посочват стъпки как чрез разширения вариант на метода и прилагането на други допълнителни методи може да се преминава към „диагноза на симптомите и причините” в управлението на училището. Демонстрирани са примери как конкретно може да се прави диагностика на дейността на педагогическия съвет на училището.

xxx

Георгиева, В. Интерактивността в обучението по образователен мениджмънт, в : Интерактивни методи в съвременното образование, Бл., 2010, ISBN: 978-954-9382-62-4

Георгиева В., Методически и онтодидактически проблеми на обучението на деца със специални образователни потребности по техника, технология и икономика – в сборник «Особености в методиката на обучение при деца със специални образователни потребности.», Изд-во на ЮЗУ, 2006, ISBN: 978-954-680-465-5

Георгиева, В. Модулната организация като средство за индивидуализация на обучението в техника и технологии, в: Индивидуализация на учебната дейност, ЮЗУ, 2007, ISBN: 978-954-680-546-1

Георгиева, В., Място и роля на информационните технологии в управлението на отделна Културно-образователна област, в: Образованието, Балканите, Европа, IV Балкански конгрес, том. 3, Университетско Издателство ТУ, Стара Загора, 2007

Георгиева, В. , Иновационни модели и технологии на организация и управление на училището, МОН- НИОД, С., 2007 (електронен вариант, публикуван в системата Moodle на НИОД Банкя)

Георгиева, В., Имидж на институцията и ритуализация на училищния живот, МОН- НИОД, С., 2007, (електронен вариант, публикуван в системата Moodle на НИОД Банкя)

Георгиева, В., Мениджмънт на мултикултурната среда в класната стая, МОН и GET German Education and Training GmbH, С. 2008, (електронен вариант,

публикуван в системата Moodle по проект на GET German Education and Training GmbH, С. 2008 -2009)

Така изредените публикации са свързани с нови технологии в образованието и неговото управление. Това направление се характеризира с най-голямо разнообразие на изследвания, описани както в докторската дисертация, така и в отделни студии и научни съобщения на редица конференции в страната. Най-съществено място сред публикациите има разработването и прилагането на авторски концептуален модел за подобряване на мениджмънта на качеството на образование, който осигурява технология за самооценяване на образователните институции, като средство за определяне на бифуркационните точки в тяхното развитие.

В тази група са посочени публикации в сборници и конференции, както и в студии по проекти които показват научно-изследователските интереси с малко по-друг акцент. Това са публикации в областта на интерактивността, индивидуализацията, приложението на информационните технологии в образованието като цяло и в неговото управление в частност, същността на модулната организация, използването на методите на социалния дизайн в образованието, методи, осигуряващи връзка между диагностика и проекции за усъвършенстване, методи развиващи комуникациите и екипността в организацията, методи подпомагащи полемиката, груповите дискусии и убеждаването в управлението.

xxx

Георгиева, В., Съвременни европейски тенденции за организация и съдържание на технологичната подготовка в общото образование, Научно-практическа конференция, Пловдив, 10.05.2007

Георгиева В., Л. Витанов, Книга за учителя по домашна техника и икономика за 5 клас, методическо ръководство, изд-во Просвета, София, 2006 <ISBN 10: 954-01-1872-7> и <ISBN 10: 978 - 954 - 01-1872-7>

Георгиева В, Г. Кендов, Д. Митова, Книга за учителя по домашна техника и икономика за 6 клас, методическо ръководство, изд-во Просвета, София, 2007 , <ISBN 978-954-01-2026-3>

Тази група от публикации демонстрира равнището на практическия принос на В. Георгиева в промяна на управлението на една отделна КОО в българската образователна система. Те имат една обща цел – да се открият новите моменти в управление на учебните планове и развитие на педагогическата и организационната култура на обучаващите учители в това направление и да се подпомогне практическата реализация за реорганизацията на технологичното обучение от занаятчийски тип, доминирало десетилетия в рамките на базовото училище у нас по посока на овладяване на интегративен тип технологии.

На основата на монографичното изследване за мястото на обучението по техника и технологии в съвременното модерно училище (описано в предния параграф) са разработени нови стандарти и нови програми за преобразуване на този тип обучение в българската образователна система. Осъществено е научно ръководство на всички нови учебници за трите учебни предмета от пети, шести и седми клас на СОУ в тази КОО на издателство Просвета. Авторски в учебниците (от списъка с публикации) са тематичните единици „Техниката“, „Конструиране и техническа документация“, „Проектиране“, „Енергия и контрол на използването ѝ“, „Занаяти и съвременност“. Проведени са методични срещи за подготовка на учителите за работа по новите държавни

образователни изисквания в почти всички области на страната по така разработените книги за учителя.

xxx

Георгиева, В., Управленческите технологии в училище като елемент от социалния дизайн, Национална конференция с международно участие “Образователни технологии 2008”, Технически университет – Съюз на учените, Сливен, октомври, 2008

Георгиева, В. Нови понятия в управлението на образованието, - П е д а г о г и к а, 2011, бр.4

Фокусът на вниманието в първата публикация от тази група е насочен към възприемането на управленческите технологии в образованието като специфична част от социалните технологии. За да се определи техният специфичен спектър се разглежда същността на понятието социален дизайн. Диференцират се понятия като образователен дизайн, инструкционен дизайн, педагогически дизайн, системен образователен дизайн, дизайн на обучението. Защишава се тезата, че за употреба в управленческите технологии в образованието най-точен е терминът „дизайн на образователни пространства“. Също така се аргументира разбирането, че на българската образователна система са необходими адаптирани социални технологии, които да осигурят баланс на свобода на действие на субектите, но и системен и обективен контрол на изхода на системата, съчетан с ефективен и навременен самоконтрол на процесите протичащи в нея. Защишава се необходимостта от специфичен маркетинг и дейности от спектъра на връзки с обществеността. Посочват се мястото на адаптирани технологии от тим-мениджмънта, мениджмънт на съучастието, мениджмънт на промяната, мениджмънт на самооценяването на организацията, бенчмаркинг и др.

Във втората публикация от тази група се развива допълнително тезата за необходимостта от нови понятия в категориалния апарат на теорията за управление на образованието и се акцентира на понятия като образователно пространство, образователна среда, учебно пространство, параметрите на тяхната взаимовръзка и най-вече взаимното им допълване при очертаване на предметното поле на управлението на образователните организации.